

LES TEVES MANS

Embolcallen amb vels goig i tristesa.
Són sostre d'una xarxa de perfum,
són els ventalls, amor, del meu costum
i serveixen d'espasa a la sorpresa.
M'agraden quan alegen entre el fum
o quan remouen brins de senzillesa;
les teves mans són alegria encesa
i fulles d'un pomer al clar de la llum.
Castellets de l'amor. Flames de ploma.
Són banderetes del teu parlar. Són
i toquen sense pes, clares d'un món
que tu modules des dels teus Bagdads.
Respires per les mans, amor. Són poma
i estel saboner quan renten els plats.

L'ESGLÉSIA CATÒLICA ESPANYOLA I

Putapaparra, carronya on fermenta
La claveguera de la llum del dia,
Apunta el seu coet lluna opulenta
I implora no fallir la punteria.
Teixeix sotanes una aranya lenta.
Com ballen amb les vides per la via
Que va del militar a la serventa!
Despullen amb les ungles pedreria.
Ens fa de mare i de pare, i s'engreixa
De tèrbola tenebra, i no desdenya
De beneir la reixa de la queixa.
Be mossegair, mal de tots nosaltres,
Aquesta activitat d'ensenyar els altres
Aplica-te-la, porca, a tu mateixa.

DESTRUCCIÓ

Nit de gran clar de lluna. Al vespre, quan
Vola un gall sobre el meu cap, inquiet,
I es fan millor les canyes; quan l'imant
Brut i vermell i el pèl llarg són un fet,
Tot caçant mosques, una aranya gran,
Paret avall, ens parla d'herba. He tret
La porta de l'armari. Ombreig restant
Amaga entre muntanyes el secret.
Un monstre esquitxa les muntanyes, gris,
I priva a les formigues llur udol.
Escriu damunt les aigües mon avís.
Els catalans sentim cantar el mussol.
Vam perdre la pregunta; i qui té sis
Senys que es pengi i que es banyi en fumerol.
18 de juliol

LA LLIMA DINS EL PA

Sonet, voldria omplir la teva gerra,
fer-te baixar suau cap a la rima,
condimentar-te amb herbes de la terra,
desfer-te la cotilla que t'aprima;
arraconar forats cap a l'esquerra,

marcar amb petjades la teva tarima,
dar fe del pas dels astres que soterra;
al pa dels mots, però, trobo una llima.
No et vull cuiner, sonet, antiga copa
de rimes. Jo, que escric la fruita amb vida,
no vull prendre la mida a l'alta lluna
ni enterrar l'ombra sota els rocs. Sé d'una
saliva sense nusos; descosida
del teu estoig de roba em ve a la boca.

PERSONATGE

L'ardidesa del Cid
L'autoritarisme de Felip II
La voluntat d'imperi de Carles V
I el cul i la veu d'Isabel la Catòlica.

Sonets a Gofredina

Hostessa amiga, amor blanca en el vent
em plau obrir-te sense fullaraca;
el firmament és com un peix que ataca
i el meu amor incendi transparent.
Tu dónes tómb oberta entre or i argent,
tota de lluna, sense ni una taca;
tancada ahir, avui no ets opaca
i t'embanderes de mirar el present.
Tu ets el bosc. Em moc com gra de sorra
i al fons de tu m'has fet blau esteler
del teu amor. Ho diré enllà, diré
la meva joia i arrencaré a córrer
unit a tu, amb força, pel carrer,
torre d'amor, gentil, la meva torre.

ELEGIA

Salvador, per a tu no hi ha Amnistia;
cap joc de queixes no té res a fer;
però el teu pensament, gall guerriller,
recosirà la llum en el nou dia.
M'empeny el seny, i aquesta ofrena té
afany de lluita que el fullam canvia;
el teu exemple, vora l'alegria,
darà salut a qui no perd carrer.
La Llibertat, columna de la fruita,
fa clara la diada de la lluita,
que a poc a poc va esdevenint filó.
Rellotge sempre de la gent que lluita,
obres la gàbia a muntanyes. No
has caigut pas! Puig Antich, Salvador!
2 de març de 1976

L'U DE MAIG

A Xavier i Maria Dolors

Poble: deixa anar el xàfec i amara la batalla,
estrelles de finestres acuiten la claror,
prou passes endarrera, amunt la revifalla!,
tornem al primer dia de revolució.

Estripa munts de seda i pren altes les atxes,
camina dret, camina, i bat amb noves ratxes
el plany de la foscúria; serenes les torratxes,
respira nova pluja i encén tot el carbó.

A l'ombra s'entrebada la porta d'un nou dia,
no fugis de la ruta, que el pas et darà pa;
la cendra que t'enfonsa pertany a una altra via,
l'hivern no ens ha de perdre si aquí ens donem la mà.

Esclati una tempesta damunt la lludrigada;
que trons i llamps rebatin el curs de la ventada,
contesta a qui et despinta, dóna per acabada
la nit militarista amb sol republicà.

Ajunta escopinades i veuràs com s'allunya,
la venjança de l'ombra et deixarà tot sol;
emprèn la caminada, t'envia Catalunya:
la llum et farà pactes i agafaràs el vol.

Oh sol vivent, tu, poble, aixeca la bandera,
amb gran estrall de brases fes d'estrella primera,
rebenta a fuetades la cabrota amb guerrera
que entenebreix les platges des d'aquell juliol!

REVOLUCIÓ CONSTRUÏDA

A Guillem i Pilar

Subratlla la raó qui no la té,
la pols ressona damunt l'estructura,
i mar i terra mostren la juntura
girada per la sang i pel diner.

El qui exerceix el poder, no cal fer
embuts, s'omple el barret de confitura,
es torna defensor de la cultura
i en tot ans primeríssim que primer.

Estrofa, crida, deixa't d'ors i emblemes!

El pensament traspua aquests poemes
i obre les ales al vast horitzó.

Guanya amb els seus ocells tots els dilemes
i escampa la certesa que res no
ens cal sinó la Revolució.

FINAL!

-Havies d'haver fet una altra fi;
et mereixies, hipòcrita, un mur a
un altre clos. La teva dictadura,
la teva puta vida d'assassí,
quin incendi de sang! Podrit botxí,
prou t'havia d'haver estovat la dura
fosca dels pobles, donat a tortura,
penjat d'un arbre al fons d'algun camí.
Rata de la més mala delinqüència,
t'esqueia una altra mort amb violència,
la fi de tants des d'aquell juliol.
Però l'has feta de tirà espanyol,

sol i hivernat, gargall de la ciència
i amb tuf de sang i merda, Sa Excremència!-
Glòria del bunyol,
ha mort el dictador més vell d'Europa,
Una abraçada, amor, i alcem la copa!

PELS JARDINS

Fer sortir del capell cintes i flors,
una tórtora morta dar-la viva;
reconstruir la carta, excepte el tros
que té guardat el públic, em captiva.
Gravar un estel o un triangle en un os
amb força de tenebra venjativa;
de nou i durament saber-se exclòs,
fer un crit d'horror amb remota saliva;
trençar un mirall entre remor de blat,
anar descalç i trepitjar el mercuri,
em captiva. Em captiva la claredat
per afegir tenebra al meu auguri
i desbastar aquest bloc d'eternitat
que no desorganitza cap murmuri.

Un home reparteix...

La plaça, tant pels edificis com
per l'animació que hi donen els veïns,
és un dels centres de la ciutat.
Un home reparteix fulls clandestins.
Al Parc hi ha una Muntanya suïssa,
un Laberint, un Pavelló xinès i un Temple grec.
Un home reparteix fulls clandestins.
El carrer és tortuós i estret;
té un teatre, dos cabarets i trenta cafès.
Un home reparteix fulls clandestins.
Aquest edifici està destinat
a les oficines de la fàbrica
amb magatzem i taller.
Un home reparteix fulls clandestins.
Hi ha obrers i estudiants tancats
i abandonats en un calabós.
Un home reparteix fulls clandestins.
Per a anar a veure els Ministres, Caps
d'Administració i persones de categoria i distinció
cal demanar-los per escrit una audiència.
Un home reparteix fulls clandestins.
L'església, malgrat no tenir torre
sobresurt dels edificis del carrer.
Un home reparteix fulls clandestins.
Entren els criats per anunciar
que el banquet està servit.
Un home reparteix fulls clandestins.
Gent sense casa ni sabates
viuen en coves, als suburbis.
Un home reparteix fulls clandestins.
En una comissaria un senyor amb
abric i barret denuncia que
un home reparteix fulls clandestins.

Passa un obrer

Passa un obrer amb el paquet del dinar.

Hi ha un pobre assegut a terra.

Dos industrials prenen cafè
i reflexionen sobre el comerç.

L'Estat és una gran paraula.

Un home esternuda

Un home esternuda.

Passa un cotxe.

Un botiguer tira la porta de ferro avall.

Passa una dona amb una garrafa plena d'aigua.

Me'n vaig a dormir.

Això és tot.

Hipocresia

La caritat és un truc:

sota mots enganyosos
d'estimar i defensar el pobre
hi ha un pla de submissió.

La caritat és un truc:

sota mots enganyosos,
el sistema d'explotació
de les classes laborioses.

La caritat és un truc:

sense lluita ni combat
desviar els pobres de tota acció
contra l'organització dels trusts.

La caritat és un truc:

una canya verda caiguda en un esbarzer,
un nom de ric escrit en una moneda,
una flor que rebotja en tocar els cossos.

12 de març de 1951, a les 11 del matí

La intentona logró un èxit inicial...

De la premsa

La manifestació bolca

i crema un tramvia.

Reparteixen impresos

i proclames per Barcelona.

Baixa

una manifestació que clama sense parar.

Els comerços tanquen. Sí,

a baix els feixistes!

La policia és apedregada.

Llancen per les finestres del Govern Civil draps impregnats
de benzina.

Es forma una altra manifestació. Marxen homes pel carrer.

Han cessat les explosions.

A la dreta, l'impacte d'una bomba.

Les hores

El rellotge no espera mai ningú.
Sempre camina.

El pensament em parla de tu.
La fantasia no mou la memòria quan t'imagino,
Quan retorno a tu amb el pensament.
No poden ésser queixes les meves paraules:
És cosa amorosa recordar-te.

El rellotge no espera mai ningú.
Quan sigui l'hora d'anar-te a buscar,
M'ho dirà.
(Només em separen de tu unes hores.)